

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ørnen med sin lette winger

Citation: Bording, Anders: "Ørnen med sin lette winger", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 313.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid132796.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

189.
Jesu Christi Fødsels Hemmelighed
aff den hellige Skrifft uddragen Sangwiis
befattet aff A. B. C.
Siungis som: *Daphnis gick for nogle Dage.*

1.

Ørnen med sin lette winger
Flyffuer høyt i lufften hen
Med sin fluct hand sig opsuinger
Hastelig til Himmelen
wanskeligt det wille bliffue
Al[!] hans weye at beskrieffue
Fra den tid hand først uddrog
Oc sin wey i lufften tog.

2.

Slangen oc till mange sider
Wender sig paa Klippen frje
Vnderlig hand sig omw[ri]der
Følger ingen wey oc Stie
Høy Forstand oc wijsdoms gaffue
Fick den Mester wist at haffue;
der skull dømme ret der om
Hueden oc huort hen hand kom.

314

3.

Skibet vinder op sin Ancker
Giffuer sig fra Land oc øe,
Baade hid oc did det vancker
Offuer Salten haff oc Søe
Den war høilig wærd at prise
Der detz weye kunde wise
Oc forstaae sig paa det[s] spoer
Huor det hen i wandet foer.

4

Men den Sterckis Stie oc weie
J En Jomfru reen oc klar
Den kand ingen offuerweye
Jngen sig der paa forstaar
Englene som kunde mæle
Himlens høid oc Stierner tæle
De dog ey den kundskab naar
Huur slig he[m']lighed til gaar.

5.

Jesu mechtig uden lijge
Deyligste blant quinders børn
D[u] forst op till Himmerige
Siunlig wijs som rasken ørn
Det war dog kun paslig vnder
Naar mand ellers ret begrunder
at du en almectig Gud
Kommen est aff Himlen ud.

6.

Oc at du som *Mosis* Slange
Hengdis op paa *Golgatha*
Ja at du leedst plager mange
Som det skib der faar at gaee
Giennem Bølgerne hin wrede
Sligt fornufft [ei] kand udleede
Thi da war din Skickelse
Som et andet menniske.

315

7.

Men at du ô *Jesu* lille
Du som war den stercke Heldt
Jomfruens liff udwelge wille
Till din Bolig oc din Telt
Du som sadst J Flor oc ære
Hos din Fader at regiere
Himmel Jord oc alle Land

Jngen det begribe kand.

8.

O J Werdens wise stiller
Eders Gang till *Bethlehem*
Acter ey fornufftens griller
Lader hende bliffue hiem
Kommer did, der will wi finde
Jesum der udaff en Quinde
Fødis som en anden trell
Oc saa bleff *Emanuel*.

9.

Den som haffuer sielff tillaffuet
Aff slet intet, wed sit ord,
Himmel, Jord oc der till Haffuet
Fødis her till Werdsens Jord
Skrøblig arme den kand holde,
Der altingest har i wolde
Den som folck oc diur med lyst
Metter; dier aff Moders bryst.

10.

Den som pryder med stor Hæder
Blomsterne paa marcken staa
Klædis ey med andre klæder
End med klud oc palter smaa,
Jord oc Himmel ingenlunde
Hannem indelucke kunde
See dog her hans Sted oc Seng
Er en Krybbe sneffr oc Eng.

316

11.

Den aff huilcken Soel oc Maane
Med de andre Stierner smaa
Deris lius oc Skin maa laane

Liggis hen i mørcken wraa
Vnder tidens tuang sig giffuer
Den som ævig waar oc bliffuer
Midt om Midnats Stund oc Tid
Fødis Hand den Herre blid.

12.

Det er Vnder offuer Vnder
Den som er saa naadefuld
Oc sig offuer os miskunder
Stødis ud i frost oc kuld
A[!]t at hand os wild udleede
Fra den ævig Jld oc Heede
Oc os schaffe rum oc roe
J sin Himmel Sael oc Boe.

13.

O huad wille wi begiere
Wellyst, ære, Sølf oc Guld
Jesu du wor frelser kiere
Selff ledst armod frost oc kuld
Oc huad tør sig ingen skamme
Nød oc armod at annamme
Haffuer du dog sielff udvald
Till din Sall en Asenstald.

14.

Men huad kunde dig tildriffue
at du lodst din herlighed
oc Elendig wilde bliffue
o det gjorde kierlighed
Kierlighed till mig oc andre
Kom dig till her ned at wandre
Kierlighed till mennisken
[Drog dig ned af Himmelen.]

15.

Jacob wact for Hiorden holdte
Fiorten Aar till Ende Slett
Rachels deilighed det woldte
Elskow gjør da møyen lett
Hundred tusind gange meere
Siunis *Jesu* lett at wære
Nød at lide for sin Brud
Som dog har saa soert en Hud.

16.

David ey tillwandt at stride
Sprang i Kreds med *Goliath*
helst den tid hand fick at wide
Merop war till Løn opsatt
Jesus oc sin brud at winde
Loed paa Jordens kreds sig finde
Gaff sig sielff i nød oc Strid
Fra sin første Fødsels tid.

17.

Wær nu wel tilfredts mit Hierte
Fryct dig ey min kiere Siell
Bort med Sor[ri]g, bort med Smerte
Jesus sielff mig under well
Jesus mig fra nød oc woffue
Frelse will oc Sielff troloffue
Trotz dig derfor Synd oc Død
Trotz dig Helffueds heede glød.

18.

Eya kommer oc beskuer
Kommer Børn oc gamle Mænd
Kommer Quinder oc Jomfruer
Seer det Barn, Gud har os send
Seer huad nytt Gud her paa Jorden
Skabte mod Naturens Orden
at en Jomfru Moder war
Oc dog bleff en Jomfru klar.

19.

Dieter Sang oc Skiønne wiiser
Dette Barn till Fryd oc Ro
Oc med *Simeon* beuijser
Eder i hans Fødsell fro
Faugner, klapper kysser grysser
Wugger, l[a]ller, tysser, dysser,
Siunger at det lille nor
Faar sin Søffn oc lidet roer.

20.

See huor deylig offuermaade
ligger det den rose rød
War det ej stoer ynck oc skade
det skul[d'] lide nogen nød
See detz mund oc øine baade
Skiuder aff sig idel Naade
Ach huad war det Hiertens Lyst
Det at trycke til sit Bryst.

21.

See huor hand sig till os wender
See huor gandske sødelig
Hand udrecker sine hender
Os at faffne blødelig
Huem [sligt icke] kand tildriffue
Kierlighed igien at giffue
Den war aldrig nogen tid
Wærd at see Guds Ansict blid.

22.

Men huad will min suage tunge
Prise dig o Skiønne Kron
Viste ieg saa søtt at siunge
Som den wise *Salomon*
Kunde Jeg dog ey forkynde
Rettelig den Elskows brynde
Du den arme Christenhed
J din Fødsell har beteed.

23.

Dersom nogens Hierte kunde
Smeltis aff attraa til dig
Oc hans øine sammelunde
øse fleere wand aff sig
End till *Oceaner* rinde
Kunde hand dog ingen sinde
Suare dig med god beskeed
Till din store Kierlighed.

24.

Derfor alle Himlens [Himle]
Loffue dig saa frydelig
Englene i lufften wrimle
Siunge lett oc liudelig
Med *Music* oc søden tone
Loff skee Gud i Høien trone
Fred paa Jord oc Eenighed
Folcket welbehagelighed.

Finis